Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

►B **UREDBA (EU) br. 654/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 15. svibnja 2014.

o ostvarivanju prava Unije na primjenu i provedbu međunarodnih trgovinskih pravila i o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 3286/94 o utvrđivanju postupaka Zajednice u području zajedničke trgovinske politike kako bi se osiguralo ostvarivanje prava Zajednice prema međunarodnim trgovinskim pravilima, posebno onima utvrđenima pod okriljem Svjetske trgovinske organizacije

(SL L 189, 27.6.2014., str. 50.)

Koju je ispravio:

►C1 Ispravak, SL L 243, 18.9.2015, str. 14 (654/2014)

▼B

UREDBA (EU) br. 654/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 15. svibnja 2014.

o ostvarivanju prava Unije na primjenu i provedbu međunarodnih trgovinskih pravila i o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 3286/94 o utvrđivanju postupaka Zajednice u području zajedničke trgovinske politike kako bi se osiguralo ostvarivanje prava Zajednice prema međunarodnim trgovinskim pravilima, posebno onima utvrđenima pod okriljem Svjetske trgovinske organizacije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 207. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ([1]),

budući da:

(1) Unija je sklopila niz multilateralnih, regionalnih i bilateralnih međunarodnih trgovinskih sporazuma koji su temelj prava i obveza od uzajamne koristi za stranke.

(2) Bitno je da Unija posjeduje odgovarajuće instrumente za djelotvorno ostvarivanje svojih prava u okviru međunarodnih trgovinskih sporazuma kako bi štitila svoje gospodarske interese. To je osobito slučaj u situacijama kada treće zemlje donesu mjere ograničavanja trgovine kojima se umanjuju koristi koje gospodarskim subjektima Unije pripadaju prema međunarodnim trgovinskim sporazumima. Unija bi trebala biti u poziciji brzo i na fleksibilan način reagirati u kontekstu postupaka i rokova određenih u međunarodnim trgovinskim sporazumima koje je sklopila. Stoga postoji potreba za pravilima kojima se utvrđuje okvir za ostvarivanje prava Unije u određenim posebnim situacijama.

(3) Mehanizmima za rješavanje sporova koji su uspostavljeni Ugovorom o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO-a) i drugim trgovinskim sporazumima, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume, nastoji se pronaći pozitivno rješenje svih sporova između Unije i druge stranke ili drugih stranaka tih sporazuma. Unija bi ipak trebala moći suspendirati koncesije ili druge obveze u skladu s tim mehanizmima za rješavanje sporova kada su se druge mogućnosti u traženju pozitivnog rješenja spora

([1]) Stajalište Europskog parlamenta od 2. travnja 2014. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 8. svibnja 2014.

▼B

pokazale neuspješnima. Djelovanja koja Unija poduzima u takvim slučajevima trebala bi služiti tome da se treću zemlju o kojoj je riječ potakne na pridržavanje odgovarajućih međunarodnih trgovinskih pravila kako bi se ponovno uspostavila situacija koja dovodi do uzajamne koristi.

(4) Prema Sporazumu WTO-a o zaštitnim mjerama, članica WTO-a koja predlaže primjenu zaštitne mjere ili traži produljenje određene zaštitne mjere mora nastojati održati, između sebe i članica izvoznica koje bi bile pogođene takvom mjerom, u bitnom istovjetni opseg koncesija i drugih obveza. Slična su pravila utvrđena u drugim međunarodnim trgovinskim sporazumima, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume. Unija bi trebala poduzeti mjere za ponovo postizanje ravnoteže suspenzijom koncesija ili drugih obveza ako treća zemlja o kojoj je riječ ne provede odgovarajuća i razmjerna usklađenja. U takvim bi slučajevima djelovanje Unije trebalo imati za svrhu poticanje treće zemlje na uvođenje mjera za poticanje trgovine kako bi se ponovo uspostavila situacija koja dovodi do uzajamne koristi.

(5) Člankom XXVIII. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (GATT iz 1994.) te s njime povezanim Dogovorom uređuju se izmjene ili povlačenje koncesija koje su utvrđene u popisu carinskih tarifa članica WTO-a. Članice WTO-a koje su pogođene takvim izmjenama imaju pravo, pod određenim uvjetima, povući u bitnome istovjetne koncesije. U takvim bi slučajevima Unija trebala usvojiti mjere za ponovno uspostavljanje ravnoteže, osim ako se ne postigne dogovor o kompenzacijskim usklađenjima. Djelovanje Unije trebalo bi biti usmjereno na poticanje trećih zemalja na provedbu mjera za poticanje trgovine.

(6) Unija bi trebala imati mogućnost da provede svoja prava u području javne nabave ako neki trgovinski partner ne poštuje svoje obveze prema Sporazumu WTO-a o javnoj nabavi (GPA) ili drugim međunarodnim trgovinskim sporazumima. GPA-om se utvrđuje da sporovi proizašli iz njegove primjene ne trebaju dovesti do suspenzije koncesija ili drugih obveza u okviru bilo kojeg drugog sporazuma obuhvaćenog WTO-om. Djelovanje Unije trebalo bi biti usmjereno na održavanje u bitnom istovjetne razine koncesija kako je utvrđeno u odgovarajućim međunarodnim trgovinskim sporazumima.

(7) Države članice trebale bi osigurati primjenu mjera trgovinske politike u području javne nabave na svojim državnim područjima na način koji je najpogodniji s obzirom na njihove upravne strukture i praksu, pritom poštujući pravo Unije.

(8) Mjere trgovinske politike donesene na temelju ove Uredbe trebale bi biti odabrane i osmišljene na temelju objektivnih kriterija, uključujući djelotvornost mjera u poticanju trećih zemalja na poštovanje međunarodnih trgovinskih pravila i njihov potencijal za pružanje potpore gospodarskim subjektima unutar Unije koji su pogođeni mjerama trećih zemalja te cilj smanjivanja negativnih gospodarskih utjecaja na Uniju na najmanju moguću mjeru, uključujući u odnosu na osnovne sirovine.

▼B

(9) Ova bi se Uredba trebala usmjeriti na one mjere u pogledu kojih Unija ima iskustva što se tiče osmišljavanja i primjene. Mogućnost proširenja područja njezine primjene kako bi se omogućilo donošenje mjera u području prava intelektualnog vlasništva i dodatnih mjera u vezi s uslugama trebala bi se ocijeniti u sklopu preispitivanja funkcioniranja ove Uredbe, uz odgovarajuće uvažavanje posebnosti svakog područja.

(10) Pri provedbi prava Unije, podrijetlo robe trebalo bi odrediti u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ) br. 2913/92 ([1]). Pri provedbi prava Unije slijedom rješavanja sporova u području javne nabave, podrijetlo usluge trebalo bi odrediti na temelju podrijetla fizičke ili pravne osobe koja tu uslugu pruža. Javni naručitelji ili naručitelji trebali bi primjenjivati uobičajene mjere opreza i uložiti dužnu pažnju prilikom procjene informacija i jamstava ponuditelja u vezi s podrijetlom robe i usluga.

(11) Komisija bi trebala preispitati područje primjene, funkcioniranje i učinkovitost ove Uredbe, uključujući moguće mjere u području prava intelektualnog vlasništva i dodatne mjere u vezi s uslugama, najkasnije tri godine nakon prvog slučaja njezine provedbe ili ne kasnije od pet godina od dana njezina stupanja na snagu, ovisno o tome što nastupi ranije. Komisija bi o svojoj ocjeni trebala izvijestiti Europski parlament i Vijeće. Preispitivanje može biti popraćeno odgovarajućim zakonodavnim prijedlozima.

(12) Važno je osigurati djelotvornu komunikaciju i razmjenu mišljenja između Komisije s jedne strane i Europskog parlamenta i Vijeća s druge, posebno o sporovima u okviru međunarodnih trgovinskih sporazuma koji mogu dovesti do donošenja mjera u skladu s ovom Uredbom.

(13) Uredbu Vijeća (EZ) br. 3286/94 ([2]) trebalo bi izmijeniti kako bi upućivala na ovu Uredbu u odnosu na provedbu mjera trgovinske politike.

(14) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Uredbe, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]).

([1]) Uredba Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o osnivanju Carinskog zakonika Zajednice (SL L 302, 19.10.1992, str. 1).

([2]) Uredba Vijeća (EZ) br. 3286/94 od 22. prosinca 1994. o utvrđivanju postupaka Zajednice u području zajedničke trgovinske politike kako bi se osiguralo ostvarivanje prava Zajednice prema međunarodnim trgovinskim pravilima, posebno onima utvrđenima pod okriljem Svjetske trgovinske organizacije (SL L 349, 31.12.1994, str. 71.).

([3]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011, str. 13.).

▼B

(15) S obzirom na iznimnu složenost ispitivanja višestrukih utjecaja koje mjere trgovinske politike donesene u okviru ove Uredbe mogu imati, a s ciljem da se omoguće dovoljne prilike za ostvarivanje najšire moguće potpore, Komisija ne bi trebala donijeti provedbene akte ako odbor iz ove Uredbe iznimno ne da nikakvo mišljenje o nacrtu provedbenog akta koji je predložila Komisija.

(16) Kako bi se zaštitili interesi Unije, Komisija bi trebala donijeti odmah primjenjive provedbene akte kada, u odgovarajuće obrazloženim slučajevima povezanima s potrebom prilagođavanja mjera trgovinske politike ponašanju treće strane o kojoj je riječ, to zahtijevaju krajnje hitni razlozi.

(17) Ova Uredba ne dovodi u pitanje moguće donošenje mjera trgovinske politike na temelju drugih relevantnih akata Unije ili odredaba Ugovora o funkcioniranju Europske unije uz poštovanje primjenjivih odredaba o suspenziji ili povlačenju koncesije ili drugih obveza u međunarodnim trgovinskim sporazumima.

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom određuju pravila i postupci za osiguravanje djelotvornog i pravodobnog ostvarivanja prava Unije na suspenziju ili povlačenje koncesija ili drugih obveza u okviru međunarodnih trgovinskih sporazuma, s namjerom:

(a) reagiranja na kršenja međunarodnih trgovinskih pravila od strane trećih zemalja koja pogađaju interese Unije, s ciljem pronalaska zadovoljavajućeg rješenja kojim se ponovno uspostavljaju koristi za gospodarske subjekte Unije;

(b) ponovne uspostave ravnoteže koncesija ili drugih obveza u trgovinskim odnosima s trećim zemljama ako je način postupanja odobren za robu iz Unije izmijenjen na način koji pogađa interese Unije.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

▼B

(a) „zemlja” znači bilo koju državu ili zasebno carinsko područje;

(b) „koncesije ili druge obveze” znače carinske koncesije ili bilo koje druge koristi koje se Unija, međunarodnim trgovinskim sporazumima kojih je stranka, obvezala primjenjivati u trgovini s trećim zemljama;

(c) „opseg poništenja ili ograničenja koristi” znači stupanj u kojem postoji utjecaj na koristi koje Uniji pripadaju prema nekom međunarodnom trgovinskom sporazumu. Osim ako je odgovarajućim sporazumom drugačije definirano, on obuhvaća svaki štetni gospodarski utjecaj koji je nastao kao posljedica mjere treće zemlje;

(d) „obavezni kazneni dodatak na cijenu” znači obvezu javnih naručitelja ili naručitelja koji provode postupke javne nabave da povećaju, podložno određenim iznimkama, cijenu usluga i/ili robe s podrijetlom iz određenih trećih zemalja koje su ponuđene u postupcima dodjele ugovora.

Članak 3.

Područje primjene

Ova se Uredba primjenjuje:

(a) slijedom donošenja odluke o trgovinskim sporovima u okviru Dogovora o pravilima i postupcima za rješavanje sporova WTO-a (Dogovor o rješavanju sporova WTO-a), ako je Uniji bilo odobreno da suspendira koncesije ili druge obveze iz multilateralnih i plurilateralnih sporazuma obuhvaćenih Dogovorom o rješavanju sporova WTO-a;

(b) slijedom donošenja odluke o trgovinskim sporovima u okviru drugih međunarodnih trgovinskih sporazuma, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume, ako Unija ima pravo suspendirati koncesije ili druge obveze iz takvih sporazuma;

(c) u svrhu ponovnog postizanja ravnoteže koncesija ili drugih obveza za koje pravna osnova može biti, na temelju članka 8. Sporazuma WTO-a o zaštitnim mjerama ili na temelju odredaba o zaštitnim mjerama koje su uključene u druge međunarodne trgovinske sporazume, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume, primjena zaštitne mjere od strane treće zemlje;

(d) u slučajevima u kojima određena članica WTO-a izmijeni koncesije u skladu s člankom XXVIII. GATT-a iz 1994., ako nisu dogovorena nikakva kompenzacijska usklađenja.

▼B

Članak 4.

Ostvarivanje prava Unije

1. Ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Unije u slučajevima iz članka 3., Komisija donosi provedbene akte kojima se određuju odgovarajuće mjere trgovinske politike. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8. stavka 2.

2. Provedbeni akti doneseni u skladu sa stavkom 1. moraju ispunjavati sljedeće uvjete:

(a) ako se koncesije ili druge obveze suspendiraju slijedom donošenja odluke o trgovinskom sporu u okviru Dogovora o rješavanju sporova WTO-a, njihov opseg ne smije prekoračiti opseg koji je odobrilo tijelo WTO-a za rješavanje sporova;

(b) ako se koncesije ili druge obveze suspendiraju slijedom okončanja provedbe postupka rješavanja međunarodnog spora u okviru drugog međunarodnog trgovinskog sporazuma, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume, njihov opseg ne smije prekoračiti opseg poništenja ili ograničenja koristi koji je rezultat dotične mjere treće zemlje koji je, ovisno o slučaju, odredila Komisija ili koji je određen u okviru arbitraže;

(c) u slučaju ponovnog postizanja ravnoteže koncesija ili drugih obveza prema odredbama o zaštitnim mjerama u međunarodnim trgovinskim sporazumima, djelovanje Unije mora u bitnom biti istovjetno opsegu koncesija ili drugih obveza pogođenih zaštitnom mjerom, u skladu s uvjetima Sporazuma WTO-a o zaštitnim mjerama WTO-a ili odredbama o zaštitnim mjerama u drugim međunarodnim trgovinskim sporazumima, uključujući regionalne ili bilateralne sporazume prema kojima se zaštitna mjera primjenjuje;

(d) ako su koncesije koje su u trgovini s trećom zemljom povučene u vezi s člankom XXVIII. GATT-a iz 1994. i s njime povezanim Dogovorom ([1]), one su u bitnom istovjetne koncesijama koje je izmijenila ili povukla ta treća zemlja, u skladu s uvjetima utvrđenima u članku XXVIII. GATT-a iz 1994. i s njime povezanim Dogovorom.

3. S obzirom na dostupne informacije i opće interese Unije, mjere trgovinske politike iz stavka 1. određuju se na temelju sljedećih kriterija:

(a) djelotvornost mjera u poticanju trećih zemalja na pridržavanje međunarodnih trgovinskih pravila;

([1]) Dogovor „Tumačenje i primjena članka XXVIII”.

▼B

(b) potencijal mjera za olakšavanje situacije gospodarskih subjekata u Uniji koji su pogođeni mjerama koje su poduzele treće zemlje;

(c) dostupnost alternativnih izvora opskrbe za proizvode ili usluge o kojima je riječ kako bi se izbjegao ili umanjio negativan utjecaj na industrije koje se nalaze na nižim pozicijama proizvodnog lanca, na javne naručitelje ili naručitelje ili na krajnje potrošače u Uniji;

(d) izbjegavanje nerazmjerne upravne složenosti i troškova u primjeni mjera;

(e) posebni kriteriji koji mogu biti ustanovljeni u međunarodnim trgovinskim sporazumima u vezi sa slučajevima iz članka 3.

Članak 5.

Mjere trgovinske politike

1. Ne dovodeći u pitanje međunarodne sporazume kojih je Unija stranka, mjere trgovinske politike koje mogu biti donesene putem provedbenog akta na temelju članka 4. stavka 1. sastoje se od:

(a) suspenzija carinskih koncesija i određivanja novih ili povećanih carina, uključujući ponovno uvođenje carinskih stopa na razini najpovlaštenije nacije ili određivanje carinskih stopa iznad razine najpovlaštenije nacije ili uvođenje bilo kakvih dodatnih davanja na uvoz ili izvoz robe;

(b) uvođenja ili povećanja količinskih ograničenja na uvoz ili izvoz robe, neovisno o tome provodi li se ono u obliku kvota, uvoznih ili izvoznih licenci ili u obliku drugih mjera;

(c) suspenzije koncesija u vezi s robom, uslugama ili dobavljačima u području javne nabave, putem:

i. isključenja iz javne nabave dobavljača robe ili usluga s poslovnim nastanom u dotičnoj trećoj zemlji te koji posluju iz te zemlje i/ili ponuda kod kojih više od 50 % ukupne vrijednosti predstavljaju roba ili usluge podrijetlom iz dotične treće zemlje; i/ili

ii. određivanja obaveznog kaznenog dodatka na cijenu za ponude dobavljača robe ili usluga s poslovnim nastanom u dotičnoj trećoj zemlji i koji posluju iz te zemlje i/ili onog dijela ponude koji se sastoji od robe ili usluga podrijetlom iz dotične treće zemlje.

▼B

2. Mjere donesene na temelju stavka 1. točke (c):

(a) uključuju pragove, u skladu s karakteristikama dotične robe ili usluga, iznad kojih treba primijeniti isključenje i/ili obavezni kazneni dodatak na cijenu, uzimajući u obzir odredbe dotičnog trgovinskog sporazuma i razinu poništenja ili ograničenja koristi;

(b) određuju sektore ili kategorije robe ili usluga na koje se primjenjuju, kao i sve primjenjive iznimke;

(c) određuju javne naručitelje ili naručitelje ili kategorije javnih naručitelja ili naručitelja čija je nabava obuhvaćena, a koji su popisani prema državama članicama. Kao temelj za to određivanje, svaka država članica dostavlja popis odgovarajućih naručitelja ili kategorija javnih naručitelja ili naručitelja. Te mjere osiguravaju ostvarivanje odgovarajuće razine suspenzije koncesija ili drugih obveza i pravednu raspodjelu među državama članicama.

Članak 6.

Pravila o podrijetlu

1. Podrijetlo robe određuje se u skladu s Uredbom (EEZ) br. 2913/92.

2. Podrijetlo usluge određuje se na temelju podrijetla fizičke ili pravne osobe koja je pruža. Pod podrijetlom pružatelja usluga podrazumijeva se:

(a) u slučaju fizičke osobe, zemlja koje je osoba državljanin ili zemlja u kojoj ima pravo na trajni boravak;

(b) u slučaju pravne osobe, jedno od sljedećeg:

i. ako se usluga ne pruža putem komercijalne prisutnosti u Uniji, zemlja u kojoj je pravna osoba osnovana ili na drugi način ustrojena prema zakonima te zemlje te na čijem je državnom području pravna osoba uključena u znatne poslovne aktivnosti;

ii. ako se usluga pruža putem komercijalne prisutnosti u Uniji, država članica u kojoj pravna osoba ima poslovni nastan te na čijem je području ona uključena u znatne poslovne aktivnosti koje su takve naravi da ona ima izravnu i djelotvornu vezu s gospodarstvom te države članice.

▼B

Za potrebe prvog podstavka točke (b) podtočke ii., ako pravna osoba koja pruža uslugu nije uključena u znatne poslovne aktivnosti koje su takve naravi da ona ima izravnu i djelotvornu vezu s gospodarstvom države članice u kojoj ima poslovni nastan, kao podrijetlo te pravne osobe uzima se podrijetlo fizičkih ili pravnih osoba koje je imaju u vlasništvu ili nad njom imaju kontrolu.

Za pravnu osobu koja pruža uslugu smatra se da je „u vlasništvu" osoba dotične zemlje ako se više od 50 % njezina kapitala nalazi u stvarnom vlasništvu osoba te zemlje te nad njom „kontrolu imaju" osobe dotične zemlje ako te osobe imaju ovlast imenovanja većine njezinih direktora ili na druge načine mogu pravno usmjeravati njezino djelovanje.

Članak 7.

Suspenzija mjera, izmjena mjera i stavljanje mjera izvan snage

1. Ako nakon donošenja provedbenog akta na temelju članka 4. stavka 1. dotična treća zemlja dodijeli Uniji odgovarajuću i razmjernu kompenzaciju u slučajevima iz članka 3. stavka 1. točaka (a) i (b), Komisija može suspendirati primjenu toga provedbenog akta za vrijeme kompenzacijskog razdoblja. O suspenziji se odlučuje u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8. stavka 2.

2. U sljedećim slučajevima Komisija stavlja izvan snage provedbeni akt donesen u skladu s člankom 4. stavkom 1.:

(a) ako treća zemlja, za čije je mjere u postupku rješavanja spora utvrđeno da se njima krše međunarodna trgovinska pravila, uskladi svoje ponašanje s navedenim pravilima ili se na drugi način postigne uzajamno prihvatljivo rješenje;

(b) u slučajevima ponovnog postizanja ravnoteže koncesija ili drugih obveza nakon donošenja zaštitne mjere od strane treće zemlje, ako je zaštitna mjera povučena ili je istekla, ili ako dotična treća zemlja Uniji dodijeli odgovarajuću i razmjernu kompenzaciju nakon donošenja provedbenog akta u skladu s člankom 4. stavkom 1.;

(c) u slučajevima kada članica WTO-a izmijeni koncesije prema članku XXVIII. GATT-a iz 1994., ako dotična treća zemlja Uniji dodijeli odgovarajuću i razmjernu kompenzaciju nakon donošenja provedbenog akta u skladu s člankom 4. stavkom 1.

O stavljanju izvan snage iz prvog podstavka odlučuje se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8. stavka 2.

▼B

3. Ako je potrebno provesti usklađivanja mjera trgovinske politike koje su donesene u okviru ove Uredbe, Komisija može, podložno članku 4. stavcima 2. i 3., uvesti sve odgovarajuće izmjene u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 8. stavka 2.

4. Zbog odgovarajuće obrazloženih krajnje hitnih razloga povezanih s obustavom ili izmjenom dotične mjere treće zemlje, Komisija donosi odmah primjenjive provedbene akte kojima se provedbeni akti doneseni prema članku 4. stavku 1., kao što je predviđeno ovim člankom, suspendiraju, izmjenjuju ili stavljaju izvan snage, u skladu s postupkom iz članka 8. stavka 3.

Članak 8.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor koji je osnovan Uredbom (EZ) br. 3286/94. Navedeni odbor je odbor u smislu članka 3. Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Ako odbor ne da nikakvo mišljenje, Komisija ne donosi nacrt provedbenog akta i primjenjuje se članak 5. stavak 4. treći podstavak Uredbe (EU) br. 182/2011.

3. Kod upućivanja na ovaj stavak primjenjuje se članak 8. Uredbe (EU) br. 182/2011 u vezi s njezinim člankom 5.

Članak 9.

Prikupljanje informacija

1. Pri primjeni ove Uredbe Komisija, putem obavijesti u *Službenom listu Europske unije* ili putem drugih odgovarajućih sredstava javne komunikacije, prikuplja informacije i stavove o gospodarskim interesima Unije u vezi s određenom robom ili određenim uslugama ili u određenim sektorima, navodeći rok u kojem iste treba dostaviti. Komisija je dužna uzeti u obzir primljene informacije i stavove.

2. Informacije primljene na temelju ove Uredbe upotrebljavaju se samo u svrhu za koju su zatražene.

3. Ni Europski parlament ni Vijeće ni Komisija ni države članice ni njihovi dužnosnici ne smiju otkriti informacije povjerljive prirode primljene na temelju ove Uredbe bez izričite dozvole pružatelja takve informacije.

▼B

4. Pružatelj informacije može zatražiti da se s dostavljenim informacijama postupa kao s povjerljivima. U takvim slučajevima informacijama se prilaže sažetak koji nije povjerljiv i u kojemu su informacije iznesene u općim crtama ili obrazloženje u kojem se navodi zbog čega se informacije ne mogu sažeti.

5. Ako se čini da zahtjev za povjerljivim postupanjem nije opravdan te ako pružatelj informacija nije voljan složiti se s objavom tih informacija ili nije voljan odobriti njihovu objavu u općenitom ili sažetom obliku, tada se navedene informacije mogu zanemariti.

6. Stavci od 2. do 5. ne isključuju mogućnost objave općih informacija od strane institucija Unije i tijela država članica. Pri takvoj se objavi mora uzeti u obzir legitimni interes zainteresiranih strana za sprječavanje otkrivanja njihovih poslovnih tajni.

Članak 10.

Preispitivanje

1. Komisija preispituje područje primjene ove Uredbe, posebno u vezi s mjerama trgovinske politike koje mogu biti donesene, kao i njezinu provedbu najkasnije tri godine nakon prvog slučaja donošenja provedbenog akta, ili ne kasnije od 18. srpnja 2019., ovisno o tome što nastupi ranije, te o svojim nalazima izvješćuje Europski parlament i Vijeće.

2. Neovisno o stavku 1., Komisija provodi preispitivanje s ciljem predviđanja dodatnih mjera trgovinske politike u okviru ove Uredbe kojima se suspendiraju koncesije ili druge obveze u području trgovine uslugama. Komisija, između ostalog, ispituje sljedeće aspekte:

(a) razvoj događanja na međunarodnoj razini u vezi sa suspenzijom drugih obveza u skladu s Općim sporazumom o trgovini uslugama (GATS-om);

(b) razvoj događanja u Uniji u vezi s donošenjem zajedničkih pravila o uslužnim sektorima;

(c) djelotvornost mogućih dodatnih mjera trgovinske politike kao sredstva za provođenje prava Unije u okviru međunarodnih trgovinskih sporazuma;

(d) dostupne mehanizme za osiguravanje ujednačene i učinkovite praktične provedbe mogućih dodatnih mjera trgovinske politike u vezi s uslugama i

▼B

(e) implikacije za pružatelje usluga prisutne u Uniji u vrijeme donošenja provedbenih akata u okviru ove Uredbe.

Komisija svoju prvu ocjenu podnosi Europskom parlamentu i Vijeću do 18. srpnja 2017.

Članak 11.

Izmjene drugih akata

▼C1

U članku 13. Uredbe (EZ) br. 3286/94 stavak 2. zamjenjuje se sljedećim:

„2. Ako Unija, nakon što je postupila u skladu s člankom 12. stavkom 2. mora odlučiti o mjerama trgovinske politike koje se donose na temelju članka 11. stavka 2. točke (c) ili članka 12., ona bez odgode postupa u skladu s člankom 207. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i, prema potrebi, Uredbom (EU) br. 654/2014 Europskog parlamenta i Vijeća (*) ili drugim primjenjivim postupcima.

_____

(*) Uredba (EU) br. 654/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o ostvarivanju prava Unije na primjenu i provedbu međunarodnih trgovinskih pravila i o izmjenama Uredbe Vijeća (EZ) br. 3286/94 o utvrđivanju postupaka Zajednice u području zajedničke trgovinske politike kako bi se osiguralo ostvarivanje prava Zajednice prema međunarodnim trgovinskim pravilima, posebno onima utvrđenima pod okriljem Svjetske trgovinske organizacije (SL L 189, 27.6.2014., str. 50.).”.

▼B

Članak 12.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼B

Izjava Komisije

Komisija pozdravlja donošenje Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o ostvarivanju prava Unije na primjenu i provedbu međunarodnih trgovinskih pravila i o izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 3286/94.

U skladu s tom Uredbom Komisija je u određenim posebnim slučajevima ovlaštena donijeti provedbene akte na temelju objektivnih kriterija i pod nadzorom država članica. Pri izvršavanju navedenih ovlasti Komisija namjerava djelovati u skladu s ovom Izjavom.

Pri pripremi nacrta provedbenih akata Komisija će provesti opsežna savjetovanja kako bi osigurala da se uzimaju u obzir svi relevantni interesi. Komisija očekuje da će u okviru navedenih savjetovanja primati informacije od privatnih dionika na koje utječu mjere trećih zemalja ili eventualne mjere trgovinske politike koje će donijeti Unija. Isto tako, Komisija očekuje da će primati informacije od tijela javne vlasti koja su uključena u provedbu eventualnih mjera trgovinske politike koje će donijeti Unija. U slučaju mjera u području javne nabave, pri pripremi nacrta provedbenih akata posebno će se uzimati u obzir informacije tijela javne vlasti država članica.

Komisija prepoznaje koliko je važno da, kada razmatra donošenje provedbenih akata u skladu s ovom Uredbom, države članice pravovremeno prime informacije kako bi mogle pridonijeti donošenju u potpunosti informiranih odluka i djelovat će kako bi se taj cilj ostvario.

Komisija potvrđuje da će Parlamentu i Vijeću bez odgode proslijediti nacrte provedbenih akata koje dostavlja odboru država članica. Isto tako će bez odgode Parlamentu i Vijeću proslijediti konačne nacrte provedbenih akata nakon što dobije mišljenja odbora.

Komisija će redovito obavješćivati Parlament i Vijeće o međunarodnom razvoju događaja koji mogu dovesti do situacija koje zahtijevaju donošenje mjera u skladu s ovom Uredbom. To će se obavješćivanje provoditi preko nadležnih odbora u Vijeću i Parlamentu.

Komisija pozdravlja namjeru Parlamenta da promiče strukturirani dijalog o rješavanju sporova i pitanjima provedbe te će u potpunosti sudjelovati na posebnim sjednicama s nadležnim parlamentarnim odborom radi razmjene mišljenja o trgovinskim sporovima i provedbenim mjerama, uključujući u pogledu učinaka na industrije Unije.

Konačno, Komisija potvrđuje da pridaje veliku važnost tome da se osigura da Uredba bude učinkovito i djelotvorno sredstvo za provedbu prava Unije u skladu s međunarodnim trgovinskim sporazumima, uključujući u području trgovine uslugama. Komisija će stoga u skladu s odredbama Uredbe preispitati područje primjene članka 5. kako bi se obuhvatile dodatne mjere trgovinske politike koje se odnose na trgovinu uslugama, čim budu ispunjeni uvjeti za osiguranje izvedivosti i učinkovitosti takvih mjera.